

HARUT VE MARUT'UN İLİM ÖĞRETTİĞİ İKİ KİŞİ (4)

(...düenden devam)

Bunlar güzel bir kadına rastlamışlar, kadından kâm almak istemişler. Mecusi olan bu kadın önce bunları kendi dinine davet etmiş, kabul etmemişler. Sonra bir put çıkarıp: "Ya bu puta tapacaksınız, ya şu adamı öldüreceksiniz, ya da şu şarabı içeceksiniz." diyen kadın, aksi takdirde kendilerine teslim olmayacağını söylemiş. Onlar da daha hafif diye son şıkkı kabul edip şarap içmişler. Şarap içip sarhoş olunca zinâ etmişler ve orada bulunan bir insan kendilerini ihbar eder düşüncesiyle onu da öldürmüşler, puta da tapmışlar. Allah da onları ya dünya ya da ahiret azabından birini seçmekte serbest bırakmış. Birincisini seçmişler. Bu yüzden Allah'ın emriyle ayaklarından baş aşağı asılmışlar. İşte Bâbil'deki insanlar bunların yanına gelirmiş, bunlar da onlara büyü öğretirlermiş. Fakat büyü öğretirken onları uyarırlar, kendilerinin bir fitne olduklarını, insanların denenmesi için büyü öğrettiklerini, bu bilgileri kötüye kullanmanın küfür olduğunu söylerlermiş (İbn Kesîr, 1/139-140; et-Tefsîru'l-hâdis, 7/217-218).

Bu rivayetlerin zayıf ve garip olduğunu İbn-i Kesîr söylediği gibi Râzî de bunların aslı olmadığını çeşitli yollarla ispat etmiştir.

BÜYÜ NEDİR?

Arapçası "سحر" sihr" olan büyü, gizli, ince, anlaşılması güç olaydır. İnceliğinden dolayı sabah vaktine de seher denmiştir. Sihr hakkı bâtil, bâtili hak göstermek ve çıkar sağlamak amacıyla yapıldığından kötüdür; imansızlığa, ahlâksızlığa dayanır.

Büyü, doğa üstü âlem ile bağ kurarak varlıklar üzerinde etki yapma amacını taşır. Bunun bir kısmı tamâmen yalandır, bir kısmı da hakîkatle hayâlin karışımıdır. Yâni bir kısmı az çok bir gerçeğe dayanır, ama bu gerçeğe pek çok yalan karıştırılmıştır.

Âyette şeytanların, insanlara büyüü ve bir de Bâbil'de Hârut ve Mârût isimli iki meleğe indirileni öğrettikleri ifâde ediliyor. Âyetin bu kısmı üzerinde tefsîrciler birçok fikirler beyân etmişlerdir: Bir kısmı burada mâ'yı nâfiye kabûl ederek: "Bâbil'de Hârût ve Mârût adında iki meleğe bir şey indirilmedi" diye mânâ vermiştir ki, âyetin alt tarafı bu mânâyı uygun değildir. Bu mânâyı verenlerin maksadı, meleklerin, insanlara büyü öğretmelerini kabûl etmemektir. Hakikatte buna lüzum yoktur. Çünkü âyet, büyü ile meleklerle indirileni ayırmaktadır: *"Onlar, insanlara büyüü,*

bir de iki meleğe indirileni öğretiyorlar"

diyor. Şeytanlar, bu ikisini birbirine karıştırarak bir yığın hayâlât, vafk, tılsım ortaya atmışlardır. Demek ki, melekler, insanlara büyüü değil, büyü'nün de dayandığı temel bilgiyi vermişlerdir.

(devamı yarın..)